

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 1 cor. 70 bani, 1/2 an 5 cor., 1 an 10 cor., 1 an 20 cor.

Pentru ducerea la casă cu 80 bani pe lună mai mult

Pentru monarhie:

1 lună 2 cor. 40 bani, 1/2 an 7 cor., 1 an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 14 bani, a doua-ora 12 bani
a treia-ora 10 bani

Redacția și administrația: Strada Poplaci, Nr. 18.

Se prenumără la poște și librării.

Epistole nefracate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Numeri singuratici la 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografia”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Cisnădiei, 27. — În Alba-Iulia la librăria Weiss Bernat și la loterie.

ENERGICI.

Nici nu visam de unde are să vină mântuirea patriei. Știam eu, că Evreii noștri sunt gata de luptă cea mai înverșunată contra panslavorilor, pangermanilor și a daco-românilor. Prin colțurile redacțiilor din Budapesta, dar... nu de aici vine mântuirea Ungariei. Departe, foarte departe de noi a răsunat glasul energic: nici un pas mai departe! Ori noi, ori ei! Și poate chiar de aceea, fiindcă terribili. Ciceroni, cari au făcut să răsună în țeară puternicul „quo usque tandem” — sunt departe de Ardeal, eu fără frică în sin pot astăzi să prind condeiul în mână.

E vorba adevărat, nici mai mult, nici mai puțin, decât de glasul puternic al dascălilor și dascălițelor din Sabaria (Nagy-Szombat) și împrejurime. Aceste patrioțice roțițe ale mașinariei statului au început să scârție. În scopul terorisării... panslavorilor.

Și cum fiecare scârțiere are o cauză oarecare, ansă la această, cea mai nouă mustrare de nervi au dat Slovacii, prin alegerea de deputat dietal al naționalistului lor poet I. Kollar. Cine „și-a mai adus aminte dintre Slovaci, că pasul lor politic va cauza enervare câtorva dascăli și dascălițe? Altfel, ca oameni prevenitori sigur nu comiteau, ceea ce au comis.

Dar se vedem ce spun titanii statului unitar național maghiar din Sabaria și părțile învecinate.

Între membrii asociațiunii crescătorilor de popor — glăsușo terribili noștri din ținutul Sabariei, după cât am aflat, sunt mulți de aceia, cari la alegerea cea mai din urmă „și-au dat votul pentru candidatul naționalist slovac Kollar. Știm foarte bine, care este programul naționalistilor slovaci. Cunoscem acele dogme agitatorice și false, pe cari le profesază ei și prin cari ei voiesc să smulgă și sămănța iubirii de patrie din locuitorii slovaci cu simț patriotic. Noi, dascălii... etc. nu suferim, ca între membrii asociațiunii noastre să fie și de aceia, cari se tăgăduiesc și se tiră în noroi ceea ce-i sfânt și infalibil înaintea noastră. Ear' acel preot și dascăl, care se declară de partizan al partidului naționalist slovac, nu poate fi potrivit și sincer propagator al preceptelor iubirii de patrie și datorințelor cetățenești nici în biserică, nici în școală... nu merită să ocupe loc între membrii asociațiunii noastre patrioțice etc. Cu un cuvânt afară cu ei!!!

Nu știu ce efect va produce acest glas răsunător al Sabarinienilor la bursele din capitalele europene, nu știu dacă

echilibrul european va mai dura mult în urma acestei proclamațiuni statarice! Vezi, ce pot face dascălii, când sunt la înălțimea patrioțismului!

Apropos, îmi vine în minte satul meu. Tot un dascăl ungur l-a adus în vorbă. Ieudul, scumpul meu sat, e comună românească, de când există Mara-murșul. Astăzi afară de Jidovi — și unde nu sunt drăgușii? — altă neție nu există în Ieud, decât Români. Era un ungur, ăstă, poreclit Galibardi, dar' și acela a plecat în lume. Și ce se vede? Aflu eu groază, că Ieudul... s'a valahisat! Școala patrioțică de acolo s'a prefăcut în valahă! Ce mai fantazie, domnule!

Ei, mai zică cineva, că nu sunt teribili dascălii patrioțici.

Să mă reîntorc însă la Sabaria. Casul acesta pe lângă partea lui senină, mai e și instructiv. Dacă ași vedea în el numai o apariție hazlie, îl lăsam în darul Domnului.

Toată dascălimea ungurească e de pânura celor din chestiune. Profesorii dela școlile medii ungurești, aproape fără excepție, au felul de gândire al lui Csivrig János și Jakobek Adelina, cei cu glasul energic, adresat panslavorilor.

Pot fi prosti, nătingi, trândavi, beți toate calitățile cari nu califică pe un om pentru o catedră, fie și primară, pot fi acoperite cu mantaua... patriotismului. Într-o școală de stat e destul, ca băieții slovaci, ori români, după-cum cade nenorocirea, să ție de clama... Talpra Magyar! și atunci inspector școlar, fiziolgăbirău, sunt mulțumiți, situația-i salvată. Nu instruoți, nu cultura, nu munca serioasă, ci... patriotismul travestit în șovinism maghiar. Ei interesează pe dascălii unguri și superioriilor lor.

Și mai poți oare ghici ținta acestor strasnice luptători ai ideii de stat național maghiar? Cine ție, ce vreau ei să ajungă prin acest act de patriotism?

Poate e bine așa. E mai bine poate decât rău. Un corp didactic de felul celui unguresc poate ne este de folos. În școlile ungurești — știu din proprie experiență — numai ură se propagă contra nemaghiarilor, numai vorbe de hulă și de batjocură răsună la adresa lor. Ear' această procedură e admirabil de potrivită pentru a sădi în inimile tinerelor generații... ură contra a tot ce-i unguresc.

Pe cei eșii din școală îi prepară la această dispoziție suflătescă poștii de-al de cu eschiderea... Adevărat e de regretat, că au pe cine eschide dintre ei. Bine ar face, dacă toate asociațiunile maghiare ar eschide din sinul lor

pe aceia, cari nu sunt... patrioți. Acesta ar fi un serviciu plausibil adus naționalităților.

Dascăli Unguri! La muncă deci!

— r.

Sibiu, 21 Oct. 1901.

„Nepatrioțic”. Foile maghiare cu o furie nebună se năpustesc asupra protopopului slovac Iustin Vendko din Rudnec. „Atentatul ne mai pomenim” — cum îl numesc foile pestane — comis de numitul Slovac este, că în bisericile din protopresbiteratul sau a ordonat să nu se folosească limba maghiară, ci limba credincioșilor, care este cea slovacă. S'a întâmplat adevărat, că unii preoți setoși de merite „patrioțice” au început să introducă limba maghiară în biserică. Acestei anomalii, acestei volnice și rusinoase proceduri i-a pus capul protopopul Vendko prin ordinațiunea sa, în care spune, că biserica și serviciul divin nu sunt pentru scopul maghiarizării și a propagării limbii maghiare.

Fapta deamă, pe cât de națională, pe atât de energică a acestui pastor suflătesc, este socotită de „atentat” din partea presei maghiare. Adevărat până acolo am ajuns în Ungaria, încât dacă ne rugăm lui Dumnezeu în limba noastră națională comitem „atentat” contra statului maghiar! Ori câtă larmă ar face însă jidano-maghiarii, limba ungurească trebuie scoasă de acolo, unde nu are ce căuta.

Femei maghiarizatoare. Cu multă satisfacție i-au auzit folie șoviniste despre „activitatea patrioțică” a reuniunii femeilor din Oapovia. Raportul acestei reuniuni spune adevărat, că o sută treizeci de băieți slovaci au fost susținuți la școală anul trecut din partea reuniunii și toți au făcut progrese frumoașe în limba maghiară. În ordinelul susținut de reuniune de asemenea se creșcă aproape o sută de băieți sub șapte ani, răpindu-li-se limba mamei lor în schimbul creșterii. Astfel nimic nu rămâne neexploatat în Ungaria în interesul maghiarizării.

Concentrarea Cehilor. Ziarul „Politik” din Praga e informat, că în curând se va face între partidele cehice o învoială, cu scop de a forma un comitet parlamentar comun. Marii proprietari conservativi se vor alătura și ei la această acțiune. Între Cehii tineri și Cehii agrari s'a stabilit o înțelegere, înțînând ambele partide un

club, în care vor avea să intre toate partidele cehice, susținându-și fiecare individualitatea sa proprie.

Steag vândut. Se vază kossuthiști din Keskemét, că fostul lor candidat, Dr. Kovács Pál, în preajma alegerii s'a retras pe neașteptate în favorul candidaturii guvernamentale. Faptul acesta l-ar fi comis din „geșet”, fiind păt de contracandidatul său. Pentru această trădare de steag, curg acum injurii la adresa marelui kossuthist de ieri-alaltieri. N'au drept însă kossuthiștii, căci aleși lui Franczi fac geșet sus, ear' Kovács a făcut tirg acasă și o deosebire atât de mică nu merită atâta larmă.

Administrație model.

De ani de zile se strecură prin presa ungurească voci îngrijorate do soartei capitalei a europenești Budapestei.

Și nu fără temei. Căci ori-cum ar fi alcătuite pentru ochii lumii socotelile somtuoașe capitale — onoratul magistrat din Budapesta ție că administrația lui an de an se încheie cu deficite de milioane! Și apoi tot onoratul magistrat ție și aceea, că astfel de socotele le poți încheia „tehnice” oât de frumos, în urma urmelor tot îți sună toba la poartă — dacă deficitul, copilul risipei se ficioarește mereu. Aici au ajuns iubii orășeni ai capitalei: să nu ție ciacul, când le va bate toba la poarta palatului magistratual.

Deși bugetul anului viitor l-a balansat perfect magistratul Budapestei, — da' signalul de alarmă spunându-ne că dacă țeară nu-i va deschide punga — Budapesta va bancrota, căci pe viitor nu mai poate suporta deficitele anuale de câte 4-5 milioane.

Noua izvoare de venit — nu are. Rezervele avute — le-a consumat. Desvolări — nu e permis să pună stavilă. Prin urmare: Tu țeară! căreia ție se spune, că trebus să ai o capitală europeană — deschideți punga și susțineți capitala!

Nu-i vorba, onor. magistrat al Budapestei e destul de jidovit ca să ție apucăturile rafineriei. Nici de data asta nu cere direct, ci aterne patul impunerii „cinstite”. Pe căi absolut lătrunice, cu apucături perfect g'gețărăști înțeste să se apropie și să deschidă punga țerii.

Și eată cum: În săptămâna trecută magistratul Budapestei a luat două „importante” hotăriri. Conform unei hotăriri, va pregăti o adresă către parlament prin care va cere teritor vama independent. Ca motiv al acestei cereri spune, că în comunitate vama cu Austria, industria și

comerțul Budapestei nu se poate desvolta și astfel izvoarele de venit pentru administrația orașului vor seca și — bancrotul capitalei e iminent

În baza celeilalte hotăriri, magistratul a publicat un proiect de vamă pentru Budapesta. În acest proiect prevede taxe oribile pentru importul materialului de industrie în Budapesta, adrobînd prin asta capabilitatea de concurență a industriei Budapeștane — dar în schimb creând înmulțirea izvoarelor de venit pentru administrația capitalei.

Las că aceste două intențiuni ale capitalei se ultragiază reciproc, dar' vorba e, că nici singur magistratul nu le pune față în față sau baremi în alternativă, căci pe fiecare o dă de sine-stătătoare, fără a aminti în una despre cealaltă.

Nu le pune, pentru-că însuși magistratul nu le dorește intruparea. Că le prezintă publicului, o face din curată speculă pericunată.

Cum socotea magistratul a ne spune presa sementor lui. Această presă combatte ambe planurile magistratului. Această presă, spune, oă guvernul actual — după-cum bine o ție magistratul, — nu se poate ușor câștiga pentru teritorul vama independent. Și tot presa aceasta ne spune, că magistratul bine ție, că e datul său proiect de vamă pentru Budapesta nu-l vor primi nici-o dată industria și reprezentanța orașului nici nu va pute să înșeste mult pentru aceste imposibile taxe vamale.

Prin urmare: Singura scăpare din apropiatul bancrot este „prignul țării: ajutorul de stat”.

Ei vezi asta e asta! Doar' așa a vrut să zică și onor. magistrat, nu mai oât nu se putea espune. E mai comod ca în loc să spună acest lucru în notă oficială — să o spună în presa, șovinistă la aparență și geșetară în fond.

Această presă cu drag face serviciul cerut. Ba îl și mărește: Spune chiar și modalitatea ajutorului dela stat! Foarte simplă. Statul se abate pe câșiva ani de sumele ce le încasează azi ca dare de casă în Budapesta. Această abziore se o face în favorul Budapestei. În viitor adevărat, darea de casă din Budapesta se nu între în casă statului ci în casa orașului Budapesta Golul de câteva milioane, ce se face prin această abziore — în casa statului, se fie umplut din punga contribuabililor cetățeni provincionali.

Frumoașă socoteală! Se susține țeară întreagă mândra Budapesta, după-ce felul actual de administrație al capitalei a înghițit întreg venitul său propriu.

mai fi putut de bucurie, că au scăpat de „plotiseală”. Altcum aici. Imediat, o delegație s'a dus la dl Dr. Weigand — fost și dînsul, ca și alți colegi ai d-sale — membru activ al societății, ear' oă astăzi „Alter herr” și l-a rugat să țină dînsul o conferință. Rugarea studenților a fost ascultată cu amabilitate și dl Weigand a venit îndată la gedință.

A fost interesant (și pentru mine foarte îmbucurător), că dl Dr. Weigand a vorbit despre călătorile sale printre Români. Dînsul a insistat asupra importanței elementului românesc și pe urmă a povestit o'un talent fermecător — limpede, captivant și umoristic — o pătaniile d-sale printre Români (din Grecia, Macedonia și Transilvania). În vechiul german a avut cuvinte delauda el pentru ospitalitatea și franchețea Românilor și pentru deșteptăciunea lui.

Când a ajuns să vorbească despre călătorile sale prin Transilvania, dînsul a făcut mențiune de cauza noastră națională, a caracterizat pozitiv opresiunea ungurească și a povestit pe larg incidentul arestării d-sale, spre marea uimire a studenților germani și străini (americani), cari îl ascultau cu încredință atenție. (Va urma).

FOIA „TRIBUNEI”

Serisori din Lipsca.

— Unul prieten anonim. —

III.

Între studenții germani.

Amabilitatea unor colegi de facultate, mi-a deschis prilegiul binevenit, ca să cunosc mai deaproape viața studențimii germane, viață care face o mândrie a poporului cu blonde fețe și care oferă o probă clasică de ceea ce poate săvîrși munca disciplinată de acord cu sentimentul solidarității naționale și culturale.

Eram invitat ca oaspe la o ședință științifică a societății de filologie modernă — „Akademisch-Neuphilologischer Verein” — care, după mărturisirea chiar a profesorilor, este una din cele mai serioase și din cele mai bine organizate societăți la universitatea de aici. Am primit cu bucurie gentila invitație și n'am regretat. Nu numai n'am regretat, dar am rămas încântat de ceea ce am văzut și de ceea ce am auzit acolo. Am rămas atât de încântat, că astăzi și eu fac parte din membrii societății.

modernă. Văzute cu ochi foarte simpatice de către profesori și de către toate elementele intelectuale ale studențimii, societățile acestea urmăresc scopurile cele mai laudabile: împreună viețuire frățească și o muncă științifică a membrilor sei, în cea mai desinteresată armonie.

Societatea noastră, fondată pentru studenții de filologia modernă, are surori (cu cari se află în „certe”) la toate universitățile mai de seamă din Germania. Odată, îmi va face o plăcere să ți dau o descriere amănunțită a identiceii organizări care caracterizează aceste societăți.

În fiecare săptămână, avem două ședințe. Una-i științifică, în care se cetesc cu regularitate de admirat studii științifice conștientios lucrate și se discută cu liniște și cu obiectivitate asupra chestiunilor tratate de conferențieri. Ceealaltă ședință e colegială; aici are loc tradiționalul „Kneipe”, cu adorabilele cântece studențești germane. Acest „Kneipe” este în „Akademisch-Neuphilologischer Verein” o simplă petrecere, fără nici un „Bierzwang” esagerat și fără esecse.

Ședințele, conduse de „Praesidium”, se țin în mijlocul unei ordini esemplare.

Discuțiile sunt demne și prietenești. Rare se pomenesc pe aici, acele uricioase „chestiuni personale”, cari bântuie cu atâta patimă societățile studențești din Ungaria.

Față cu studenții străini, membrii societății au considerații deosebite: ei nu sunt nevoiți să se supună regulamentelor de rigoare pentru „Kneipe” și nici tuturor uzurilor tradiționale ale societăților studențești. Respectarea ființei societății și promovarea scopurilor ei frumoașe, disciplina și colegialitatea — ear' nu formele goale și săci preocupă în linia întâi pe dragii „Vereinsbruder” ai mei și ai unui coleg din România, membru și el al societății.

Studenții români la filologia modernă, au fost și în trecut membrii acestei societăți cu ramificații în toată țeara nemțească. Așa de pildă dl St. Philippide, profesor universitar la Iași, care astăzi e „Alter herr” — veteran, cum s'ar zice — al societății studenților de filologie modernă din Halle.

Dar se revin la episoadele ce spuneam că ți voi povesti acum. La ședința la care asistam ca oaspe, conferențiarul anunțat nu se putuse prezenta, fiind bolnav. Alte societăți studențești — bună-ora românești — n'ar

Curiositate. În cercuri medicale din Viena se discută acum cu mult interes despre un caz unic în literatura medicinei, care se constată la fiul unui mare industriaș din localitate. »N. W. T.« descrie cazul astfel: Înainte de câteva luni s'a îmbolnăvit un tânăr de 23 de ani. Toate semnele dovedeau boala de intestine. Nici după lung tratament medicii de casă nu i-au putut face diagnostic. Tot astfel nici profesorii de universitate, cari au fost chemați la consiliu. Degiaba a fost grija, degiaba truda medicilor, bolnavul avea febrin-țeli continue. Într'acestea medicii au observat, că pacientul aruncă mereu limbrici. Vineri a murit. I-a făcut antopsia și spre mirarea medicilor în stomachul tinărului au aflat cu întreg de limbrici. Stomachul era atât de găurit ca o sită. O parte a intestinelor erau pline de ouă de limbrici. Medicii continuă cu scrutarea să afle cum a ajuns jivinia în stomach.

Universitate de dans. Un gând bizar a trănit în capul și mai bizarei dansatoare *Cleo de Mérode* — între adoratorii cărora lumea numără și pe regele Belgiei. Se ocupă adesea cu ideea să instituie în America o universitate de dans. Unui redactor dela »New York Journal« artistă dansatoare i-a zis următoarele:

— Tînta ambiției mele este să împlinesc planul vizitării mele în America, să instituie o universitate de dans, care să lîfreze lumii numai dansatori și dansatoare de elită. Dacă voui dispune de avere corespunzătoare, mă pun pe lucru. Adun din toată lumea cei mai celebri mîestri de ballet, le zidesc universități și sînt conșinși, că pentru ideea aceea voui câștiga pe cei mai mulți milionari. — Și vre-un rege care face călătorii la America — adăugem noi dela noi.

Al 13-lea! Cassariatul »Reuniunii române de înmormîntare din Sibiu« a sosit la mîna economului *Dumitru Stîngu* competența statutară după decedatul membru al reuniunii *Maria Stîngu* născ. *Cristea*. Acesta este al 13-lea caz de moarte în sinul reuniunii amintite.

Femeile în administrație. În *Ciaba* s'a scris concurs pentru un post de scriitor. Între concurenți este și o domnișoară. Dacă-i va »succede«, ea va fi prima femeie în administrație. Și ce viață se va înghieba pe la comitate în viitor! Diurniții în loc de îndrumări la comune, în loc de copierea actelor administrative, se vor da cu totul fantastice, și curge-vor scrisorile de dragoste și dedicațiile de poezii. *Ochii* colegilor vor forma... programul zilei, ear' nu porunca vicespanului. Atunci vom vedea imbulzeală pe cariera administrativă! Fostul de rochii va înlocui glasul rigid al șefilor de birou. Totul va fi zîmbet, totul poezie, totul dragoste...

S'a aflat balonul cărmuibil. În aolamația entusiastă a publicului parisi-ean, cu ploaie de flori s'a inaugurat Sămbătă în Paris primul balon cărmuibil. Încercarea lui *Santos Dumond* de astă-dată a succedat splendid. A plecat din Aero parc din St. Cloud. Cu o foarte sigură cărmuire a sburat până la turnul Eiffel, l'a înconjurat, de unde pe aceeași cale s'a reîntors earăși în parcul Aero. Pe întreaga cale îl aștepta lume imensă, care l'a făcut ovai. Calea aceasta a parcurs-o în 29 minute și 15 secunde.

Sfîntul sinod al bisericii autoce-fale ortodoxe române — cum am anunțat — este convocat, pe ziua de 12 Octombrie a. c. în sesiune ordinară de toamnă, conform art. 13 din legea pentru alegerea metropoliilor și episcopilor eparchiilor, cum și a constituirii sfîntului sinod al sfîntei biserici autoce-fale ortodoxe române.

Jertfa sugestiunii. Din Inter-burg se anunță sfîrșitul tragic al unui mediu. Hipnotiseurul *Weltmann* făcea des experimente și producții cu un băiat de I. clasă gimnastă numit *Leo Lan*, care s'a dovedit de mediu foarte bun. Băiatul s'a simțit rău deja la primele încercări, cu toate acestea a stat și pe mai departe. Zilele acestea apoi s'a întîmplat catastrofa. Nenorocitul băiat în urma hipnotisării a inebunit. S'a internat imediat într-o casă de sănătate ear' contra medicului s'a pornit cerce-tare.

Bateria monetelor. Până acum s'au bătut 3 mil. 840.630 bucăți de 5 cor., 60 mil. de 1 cor., 54 mil. piese de 20 bani, 72 mil. piese de 10 bani, 26 mil. 399.633 piese de 2 bani 59 mil. 409.443 piese de un ban.

Vînzare de mărfuri la tirgurile de vite. Ministrul de comerț a permis, ca la tirgurile de vite să se poată vinde și lucruri făcute de rotari. Vînzarea de lucruri de-ale curelarilor, furnarilor și poale de cai au fost permise de mai înainte.

Spiritul regelui Umberto. Barbierul *Bertolani* din Palermo seamănă la surprindere cu răposatul rege *Umberto*. Barbierul din vorbă e foarte mîndru de asemănare și imităază pe Umberto în mers, în vorbă și alte particularități, din pricina asta a fost de multe-ori confundat cu regele. Recordul cel mai mare pe acest teren l'a ajuns zilele trecute. Într'un amurg de seară a trecut într-o birje pe lângă casa-sarmă.

Soldatul de pază era un fecior din Monza, care văzuse în mai multe rînduri pe regele *Umberto*. Acum cănd a văzut pe barbier, a crezut că l'a apărut spiritul regelui. A început să strige că l'a ținut gura și era să leșine. Trăsură a trecut în fugă. Cănd s'a reîntors barbierul era alt soldat la post, care asemenea l'a ținut de spiritul lui Umberto și cu strigăte de sperare a alar-mat toată casa-sarmă. Un oficer s'a luat cu bicicleta după trăsură. A oprit-o în loc și s'a convins apoi că la adecă era numai barbierul. Acela ridea satis-făcut. L'a mîgălit foarte mult rebelia cauzată cu asemănarea lui.

Se caută o mireasă. Micul rege al frumoasei Spanii la anul viitor va ocupa tronul, împlinind șaptesprezece ani. Și ea un rege ce se respectă, cu griji pentru succesorii la tron, trebuie să se însoare. Nu el se gîndește la aceasta încă — adecă mai știe? — ci diplomații din jurul lui. Aici e greu apoi. Vin condiții politice și numai în rîndul al doilea, ori poate al treilea — inima. Unii ar vrea, ca viitoarea regină a Spaniei să fie *Luisa de Orleans*, alții ar dori o însoțitoare cu *Habsburgii*, ce dorește însă micul Alfonso, nu se știe. Cine va fi la adecă fericită, e greu de prorocit; sigur e numai atât, că trebuie să fie catolică.

Instrucțiune în cântare. D-ra *Elena Cunțan*, absolventă la Academiei reg. de muzică din Berlin, cum s'a anunțat în ziarul nostru, a deschis o școală pentru instrucția în cântare, (Sibiu, strada Poplăci 28). Atragem atenția publicului nostru asupra acestei școle.

Amintim totodată, că d-ra Cunțan, cum sîntem informați, va da nu peste mult un concert.

Petroleum în Ardeal. Se știe din *Budapesta* lui »Chemiker u. Techniker Zig.«, că este în ajun de a se forma o asociație pentru exploatarea izvoarelor de petrol, desoperite în »Polana-sărată și în com

Anunț despre deschidere de prăvălie.

Îmi face o deosebită plăcere de a anunța prea onorabilelor P. T. doamne și domnișoare, că în piața de aici

Tîrgul cel mare nr. 7

voiu deschide la 1 Noemvrie a. o. sub firma împotr. la trib. comer.

V. R. SCHWAB

o prăvălie de modă, manufactură și lipscănie.

Experiențele câștigate de mine în decursul multor ani în branșa aceasta mă îndreptătesc la plăcută speranță, că prea stimatele dame nu vor întârzia să onoreze noul meu local de prăvălie cu o vizită cât mai deasă, recomandându-mă cu tot dinadinsul atențiunii binevoitoare deja prin acest anunț.

Sibiu, în Octomvrie 1901

Cu deosebită stimă

W. R. Schwab.

846 2-3

Din editura „Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu.

Biblioteca populară a „Tribunei”

1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 bani.
4. Pipăruș Păruș. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Un exemplar 20 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, colecător-tipograf. Un exemplar 80 bani.
7. Tolu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ion. Un exemplar 16 bani.
8. Colăcișul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 bani.
9. Fieca a născut mamă. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 20 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 16 bani.
12. Îndrăgelișul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 16 bani.
13. Răstărea de mamă. Legendă populară din gura Născușului. De George Coșbuc. Un exemplar 12 bani.
14. Bunița de Bejena Născuș, tradusă din limba boacă de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar 80 bani.
15. Vină și Catrină. Poveste de Gr. Sima al lui Ion. Un exemplar 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ion. Un exemplar 16 bani.
17. Pe pământul Turului de George Coșbuc. Un exemplar 16 bani.
18. Childărșu cu trei picioare. Poveste franceză de Eleonora Tănăsescu, după A. Geza. Un exemplar 16 bani.
19. Cenușoara. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
20. Un peșteră îndrăgeliș. Novela de Björnsterne Björnson. Un exemplar 8 bani.
21. Prietenul meu Văntură-Teară. Din noveau californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 16 bani.
22. Scelăpătoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 8 bani.
23. Fata Crăciunului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 8 bani.
24. Strigoaica. Din fantasticele lui Nicolae Goga. Un exemplar 40 bani.
25. Drama mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. Un exemplar 12 bani.
27. Vedeti. Din fantasticele lui Nicolae Gogol. Un exemplar 40 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 20 bani.
29. Sgarăciul. Comedie de Meliș. Un exemplar 60 bani.
30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 10 bani.
31. Născușul. Poveste din popor de „Mărgineanu”. Un exemplar 24 bani.
32. Dina împărăteasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanu”. Un exemplar 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan F. Leșar. Un exemplar 20 bani.
35. Un idil în Ropeni. Novela de Bret Harte. Un exemplar 16 bani.
36. Baba Iadului. Poveste în versuri de Ioan Meșu. Un exemplar 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de F. Dulău. Un exemplar 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Meșu. Un exemplar 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Meșu. Un exemplar 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antonia Ghislan s. n. l. Un exemplar 24 bani.
41. Posaclul bun de inimă. Comedie în 8 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoara Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 40 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Meșu. Un exemplar 80 bani.
43. Mica Făclă. De George S. n. d. Un exemplar 60 bani.
44. Basmul pșcurarului. Poveste de Nicolae Trîmbițanu. Un exemplar 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 40 bani.
46. Clara Milici. Novela de I. Turghenev. Tradusă din limba rusă de Enea Hedeș. Un exemplar 80 bani.
47. O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 16 bani.
48. Poesii populare. Căntece bătrânești. Din culegerile lui I. Pop Reșeganu. Un exemplar 20 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Se află de vânzare în librăria W. Krafft în Sibiu.

Anunț de licitațiune.

Cărcimile comunale din comunele Altina, Vurpăd, Hozman, Chirpăr, Marpod, Nocrich și Săcădate din cercul Nocrichului, comitatul Sibiului, se încheiează în 5 Noemvrie a. o. g. a. m., în cancelaria subscrisului prin licitațiune publică pentru 3 ani și anume 1902, 1903 și 1904.

Prețul de strigare pe an:

Altina 600 cor.
Vurpăd 440 cor.
Hozman 400 cor.
Chirpăr 400 cor.
Marpod 600 cor.
Nocrich (cărțima cea mare) 1600 cor.
Nocrich (cărțima cea mică) 600 cor.
Săcădate 500 cor.

Înainte de începerea licitațiunii trebuie să se depună 10% din prețul strigării ca vadiu.

Oferte închise, timbrate regulat și provăzute cu vadiul recerut se primesc până la începerea licitațiunii verbale. Condițiunile mai amănunțite se pot vedea în cancelariile comunelor înscrise mai sus.

Nocrich, 17 Noemvrie 1901.

Hann,
345 2-3 primpretor.

Avis.

În curtea bisericii gr. cat. din loc cu începere dela 1 Noemvrie a. e. este de închiriat o locuință constând din 3 odăi, culină, antîșambă, pivniță etc. pe lângă condiții avantajoase. 343 3-3

A apărut și se află de vânzare la „Tipografia” soc. pe acțiuni în Sibiu

Anuarul I.

„Reuniunii sodalilor români din Sibiu”, cuprinsând unele date dela întemeierea ei până la 31 Decemvrie 1899 publicat de Comitetul Reuniunii.

Prețul 1 cor. 20 bani, cu porto postal 1 cor. 40 bani.

Cartea Stuparilor săteni

de Romul Simu, învățător.

Un mai multe ilustrațiuni în text. Editura și proprietatea Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibiului.

Prețul 70 bani plus portul postal.

Reuniunea agricolă prin edarea acestei cărți folositoare a umplut un gol adănc simțit la literatura stuparilor. Broșura este scrisă pe un frânt de învățător, stupar priceput. Ea reținează pe scurt tot de ce are trebuință un stupar. Se recomandă ea deosebite ca premii pentru școlile noastre de tot soiul.

Se vinde în Librăria W. Krafft.

Lupta pentru drept

de Dr. Rudolf de Jhering

traducere de Teodor V. Păcățian.

Prețul 2 coroane.

Această carte ar trebui să o citească și studieze

— fiecea Român,
— luptător pentru
— dreptul național.

Se află de vânzare la:

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu

Chestiunea

Română

în Roma.

Conferența

domnului

Roberto Fava.

Prețul numai 40 bani.

Se află de vânzare la:

Librăria W. Krafft.

Pentru tipar responsabil Ionif Marșhall.

Descrierea Ardealului.

Cine vrea să cunoască frumoasa țară a Ardealului, și cu deosebire Munții Apuseni, patria lui Horia și Lanou, să citească scrierile lui Silvestru Moldovan anume:

Teara-Noastră,

descrierea părților sudice ale Transilvaniei și Valea Mureșului, apoi Zarandul și Munții-Apuseni.

Cu 9 ilustrațiuni și o schiță.

Descrierile sînt făcute în fel de călătorie, cu datinele și porturile Românilor și cu multe legende despre dealuri, cetăți, izvoare ș. a.

Fiecare carte costă 1 fl. (și 5 cr. porto), în România 3 lei. Toate ziarele poartă un apreciat în cuvinte elogioase aceste descrieri, unicele ce le avem despre Transilvania în limba română.

„Liga română”, scrie între altele:

„Până astăzi n'a existat în limba română o descriere a acestor regiuni atât de interesante din mai multe puncte de vedere. Dl. Silvestru Moldovan a răspuns deci prin această publicație unei trebuințe ce intrădăver se simțea la noi. Sperăm, că publicul cititor va face acestei scrieri primirea cuvenită pe care o merită.”

Comanda se pot face la

Librăria W. Krafft.

„Foaia Poporului”,

este cea mai bună și mai ieftină gazetă populară.

„Foaia Poporului”

ese în fiecare Duminică, în format enart mare, cu cuprins bogat politic-național, economic, literar, informativ etc. și cu ilustrațiuni.

Pentru-ca fiecare știutor de carte se poată abona această foale

„Foaia Poporului”

va costa numai 4 cor. pe anul întreg sau 2 cor. pe jumătate de an.

Abonamentele se fac de-adreptul sau prin mandate postale la

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Ilustrații românești

Cărți postale

cu ilustrații românești

„...toate n tot
Framoase cât eu nci n pot
Mai framoase s' mi socot
Ca mintea mea”

in

peste 20 variante,
care de care
mai fermecătoare

Se află cu prețul de 10 bani per bucată

la

„Tipografia”,

societate pe acțiuni în Sibiu, str. Poplăcel nr. 16.

La cumpărări mai mari se dă rabat potrivit.

Tipuri admirabile.

Din editura „Tipografia”, soc. pe acțiuni în Sibiu.

Arghir și Elena, o istorie frumoasă în versuri	cor. 30
Art. de lege XXI. ex. 1886. Despre instrucțiuni și despre procedura disciplinară	— 50
Art. de lege XXII. ex. 1886. Despre comune	— 80
Alușiu Gavrilă, Societăți de cumpătare, îndreptar pentru înființarea lor după modelul „Societății de cumpătare”	1 —
Brote Eugen, Ținerea vitelor	— 24
Trifoilul	— 30
Costan T., Aur, novela	— 40
Duică G. P., Savitri, povestire indică din Mahabharata	— 32
Evers Georg, Homo sum, roman tradus de Mugur	1.00
Îndreptar practic în economia rurală de mai mulți preoți	1.60
Leonat și Dorofata, vorbire de glume în versuri	— 20
Nordau Max, Naționalitatea, studiu	— 40
Reprivity din Paradoxe sociologice	— 40
Ordonanțele ministeriale pentru introducerea legii comunale (Art. XXII. din 1886)	— 10
Rusuș-Sirianu I., Moara din vale, 8 novele	1.40
Simion T., Păcate Domnești, novela orig.	— 60
Simu R., Monografia comunei Orlat	— 50

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Se află de vânzare în librăria W. Krafft în Sibiu.

Legea veterinară

atât de mult folositoare tuturor economilor și tuturor primăriilor comunale — a eșit de sub tipar în a doua ediție îndreptată și îmbogățită. »Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiului» a îngrijit ca atât limba cât și forma cărții acesteia să fie cât se poate de potrivită, pentru-ca poporul să poată pe deplin înțelege sfaturile și îndrumările ce i se dau cu privire la: pasapoarte, țiguri de vite, boale lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împartășește economilor sei cele mai de lipsă cunoștințe

despre

LEGEA VETERINARĂ

(Lecuirea vitelor)

BOALELE LIPICIOASE (CONTAGIOASE)

stănd cu dinșii la sfat în serile lungi de iarnă.

De

Tormay Béla.

Ediția II. revizuită — 162 pagini mari.

Cartea costă 80 bani (cu porto postal 90 bani) și se poate cumpăra dela

Reuniunea română de agricultură

din comitatul Sibiului.